

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΘΑΛΑΣΣΑΙΜΙΚΩΝ ΑΣΘΕΝΩΝ.

ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ-ΓΩΓΟΥ ΟΥΡΑΝΙΑ, Παπαπαύλου Γεώργιος,
Νικολάου Ηλίας, Χρηστάκου Ευθυμία, Καρατζά Ελένη.

Μονάδα Μεσογειακής Αναιμίας, Κοινωνική Υπηρεσία Νοσ. Παίδων Πατρών.

ΣΚΟΠΟΣ της μελέτης, η διερεύνηση της κοινωνικοψυχολογικής κατάστασης εφήβων και ενηλίκων θαλασσαιμικών ασθενών.

ΥΛΙΚΟ-ΜΕΘΟΔΟΙ Εξετάσθηκαν 49 ασθενείς, 15-34 ετών, με θαλασσαιμία ή δρεπανοκυτταρική νόσο. Η έρευνα περιελάμβανε συζητήσεις και συνεντεύξεις ασθενών με κοινωνική λειτουργό, ψυχολόγο, ιατρούς. Οι συζητήσεις ελάμβαναν χώρα κατά την μετάγγιση, ή άλλη θεραπεία. Οι συζητήσεις αφορούσαν στην παθοφυσιολογία, τις επιπλοκές της νόσου, των ειδικών θεραπειών, τις συνθήκες διαβίωσης, τις σχέσεις με το άλλο φύλο, τη δημιουργία οικογένειας και τεκνοποίησης, το γάμο, τα σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα, τις ενδοοικογενειακές σχέσεις, τη φιλία, τη συνεργασία, το επάγγελμα, τις νέες θεραπευτικές προοπτικές, τη πολιτική, τον αθλητισμό, τις τέχνες και τη διασκέδαση.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ. Στο μεγαλύτερο ποσοστό οι ασθενείς επιθυμούν να έχουν επικοινωνία και να συζητούν τα προβλημά τους. Ποσοστό 46,8% ακολουθούν ανώτατες σπουδές και εξ' αυτών 65.6% ακολουθούν καριέρα ανάλογη των σπουδών τους. Σε ποσοστό 44.2% εργάζονται, 76% επιθυμούν σχέση με το άλλο φύλο, 52.7% έχουν σταθερή σχέση και εξ' αυτών 47% είναι παντρεμένοι, ενώ από τους παντρεμένους 71,4% είναι γονείς. 85,9% ζούν με την οικογένειά τους, 31,5% έχουν δική επιχείρηση, ενώ 12,7% έχουν κοινωνική και πολιτική δραστηριότητα.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ Η μάλλον θετική και αισιόδοξη στάση των θαλασσαιμικών στη ζωή, σε συνδυασμό με διεκδίκηση πραγμάτων, «επιβάλλει» σε όλους όσους «ζούν με τη θαλασσαιμία», να προχωρήσουν δυναμικά. Το πλαίσιο, που θα αναπτυχθούν οι προοπτικές βελτίωσης, χρειάζεται διεύρυνση. Για το σκοπό αυτό απαιτούνται περισσότεροι χρόνος ενδιαφέρον και υποστήριξη.